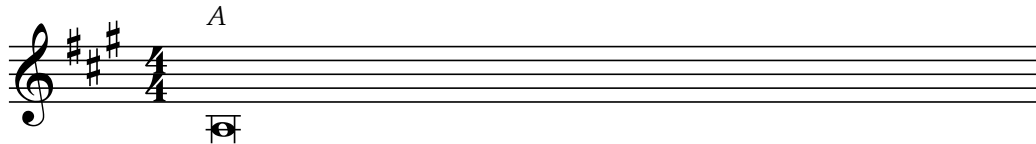
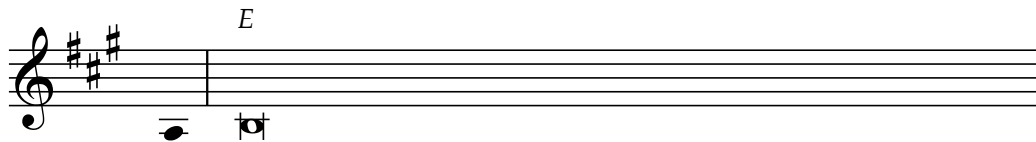

156

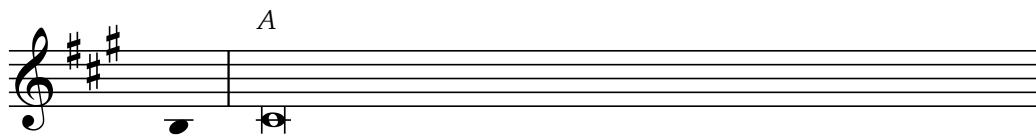
Före mig

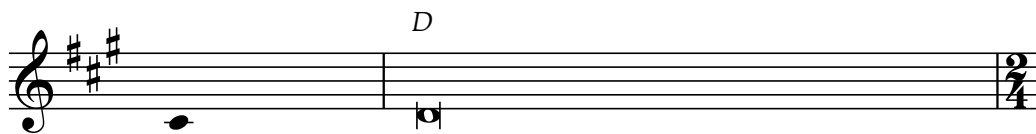
- 1 Ibland är det som tillvaron helt mist sin glans.
- 2 Man längtar efter något man inte kan förklara.
- 3 Man gör så gott man kan som folk gör mest.
- 4 Man går här och stretar med allting som snärjer

Allt står en upp i halsen och man kommer ingenstans.
 Det alldeles fantastiska, ofattbara.
 Det är få som förstår en och alla vet bäst.
 och suckar och klagar och kanske man svärjer.

Man kämpar och man strävar och man undrar ändå,
 Man längtar efter något som inte har ord.
 Och kroppen känns omöjlig och själen längtar bort,
 Man tycker att livet urartar sig.

om det	verkligen lönar sig att
,	Kanske det inte
och	livet känns så futtigt och
Det	måste väl hända nåt'

hå - la på.
finns på vår jord. Fö - re mig, fö - re mig,
all - de - les för kort.
un - der - bart för mig!

nå - gon har gått fö - re mig. Fö - re dig, fö - re dig,

Je - sus har gått fö - re dig här.

Text och musik: Mai Vodinh, Ingrid Vodinh